

ಸೋಲಿಗ ಸಮುದಾಯದ ಹಾಡುಗಳು

ಸಕ್ಷಿಭಾಯಿ. ಆರ್. ನಾಯ್ಕರ.

ಸಂಶೋಧಕರು, ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ನೃತ್ಯ ವಿಭಾಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ,

ಸಾರಾಂಶ (Abstract)

ಭಾರತದ ಪ್ರಾಚೀನ ಬುದ್ಧಕಟ್ಟಿ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಗರ ಸಮುದಾಯವು ಒಂದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮುದಾಯದ ಜನರು ಜಾಮರಾಜನಗರ, ಮೈಸೂರು, ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದರೂ, ಮಲೆ ಮಹಡೆಶ್ವರ, ಕೊಳ್ಳುಗಾಲ, ಎಳಂದೂರು, ಮಣಸೂರು ಹಗ್ಗದೇವನ ಕೋಟೆ ಬಿಳಿಗಿರಿರಂಗನ ಬೆಟ್ಟ ತಾಲುಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈ ಸಮುದಾಯದವರು ಕಾಣಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಗ ಸಮುದಾಯದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಪುರಿತ್ವಾಗಿಷ್ಟು, ಮಲೆಯ ಮಹಡೆಶ್ವರನನ್ನು ಪುರಿತ, ಬಿಳಿಗಿರಿ ರಂಗಸ್ಥಾಮಿಯನ್ನು ಪುರಿತ, ಹಾಡುಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ. ಇವರ ಕಗ್ಗದ ಹಾಡುಗಳು, ಜೇನಿನ ಹಾಡುಗಳು, ಗೋರುಕೆನ ಹಾಡುಗಳು, ಬಿಳಿಗಿರಿ ರಂಗಸ್ಥಾಮಿ ಹಾಡುಗಳ ಕೆಲ ಸಾಲುಗಳ ಘನರಾವರ್ತನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಮುಖ್ಯಪದಗಳು (Keywords): ಸೋಲಿಗರು, ಹಾಡುಗಳು, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ, ನೃತ್ಯ, ಘನರಾವರ್ತನೆ.

ಪೀಠಿಕೆ

ಬುದ್ಧಕಟ್ಟಿ ಜನರು ವಾಸಿಸಲೆಂದು ನೀರು ಮತ್ತು ಬಯಲು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ವಾಸಯೋಗ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ‘ಮೋಡು’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಮೋಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 20–30 ಕುಟುಂಬಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷಿಯನ್ನು ಪ್ರಮುಖ ವೃತ್ತಿಯನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಇವರು ಜೇನು ಪುರುಬ ಹಾಗೂ ಕಾಡು ಪುರುಬರಂತೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಕೃಷಿಯೋಗ್ಯವಾದ ಕಣಿವೆ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಬಯಲುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಹೇರಳವಾಗಿ ದೊರೆಯುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಡಿನ ಮಲೆ ಮಹಡೆಶ್ವರನ್ನೇ ಆರಾದ್ಯ ದ್ಯುವವನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡವರು. ಇವರು ಕಾಡು ಪುರುಬ ಮತ್ತು ಜೇನು ಪುರುಬರಂತೆ ಕನ್ವಾಟಕದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದವರಲ್ಲಿ ಇವರು ಮೊದಲಿಗರು. ಇವರಿಗೆ ಮಲೆ ಮಾಡೆಶ್ವರ ಮನೆ ದೇವರಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಕಾಡನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನೇ ಮೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಳುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ದ್ಯುವಿಡ ಭಾಷೆ ದ್ಯುವಿಡ ಸೋಲಿಗವಾಗಿದ್ದರು. ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೃಷಿಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿ ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬದುಕಿ ಬಾಳಿದವರು. ಇವರು ತಮ್ಮ ಆದಿವಾಸಿತನಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ

Please cite this article as: ಸಕ್ಷಿಭಾಯಿ. ಆರ್. ನಾಯ್ಕರ. (2022). ಸೋಲಿಗ ಸಮುದಾಯದ ಹಾಡುಗಳು. ಘನೀಡಿಸಿಕ್ಕಿಸಿರಿ ಕನ್ನಡ ರಿಸರ್ಚ್ ಇನ್‌ಲೋ ಆಫ್ ಐಎಂಆರ್‌ಡಿ, 3(4). ಪು.ಸಂ.114-122.

ತಮ್ಮ ಪಾರಂಪರಿಕ ವಿವಿಧ ಆಚರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಆದಿಮ ಜೀವನ ವಿದಿ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಹಾಡುವ ಹಾಡುಗಳು ಏಳಿಗೆಯಿಂದ ಏಳಿಗೆಗೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಸೋಲಿಗ ಸಮುದಾಯದ ಹಾಡುಗಳು ಕ್ರಿಯೆಯ ಗುಣಪ್ರಭ್ರಾಗಿ ಗೀತಗಳಾಗಿವೆ. ಅಂತೆಯೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಹಾಡಿಗೂ ಬಹಳ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧವಿದೆ, ಬೇಟೆ ಆಡುವಾಗ, ಬೇಟೆ ದೂರೆತಾಗ, ಅದನ್ನು ಹಂಚಿ ತಿನ್ನುವ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹಾಡು ಕುಣಿತಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಭ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೇ ಬೇಟೆ ದೂರೆಯಿದ್ದಾಗ ತಮ್ಮ ಕುಲ ದೇವತೆಯನ್ನು ನನೆಯುವಾಗ ಬೇಟೆಗಾರನ ಕಂತದಿಂದ ಲಯಾನಿತವಾಗಿ ದನಿಗಳು ಹೊರಡುತ್ತವೆ. ಸೋಲಿಗರ ಹಾಡುಗಳು ಸಂಕೀರ್ಣವಲ್ಲದ ಸರಳ ಭಾಗಗಳಾಗಿದ್ದರು.

ಮೂಲತಃ ಅವು ಹಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ರಚಿತಗೊಂಡತವು. ಇವುಗಳು ಸರಳವಾದ ರಾಗಗಳಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹಾಡುಗಾರನು ಹಾಡುವ ಗುಂಪಿನ ಸದಸ್ಯನು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಭಾಷಾ ಸಂಪತ್ತಿನ ಮೂಲಕ ಪಕ್ಕವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಮೂರಕವಾಗಿ ಬಳಸದೆಯು ಸಹ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.. ಈ ಗೀತಗಳು ಭಾವನಾತ್ಮಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ್ವಾಗಿ, ಇವು ವೃತ್ತಿ ಗಾಯಕರಿಗಿಂತ ಸಾಮಾನ್ಯ ಗಾಯಕರ ಗಾಯನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮೂರಕವಾಗಿವೆ. ಜಲನಾತ್ಮಕ ಕಲೆಗಳಾದ ನೃತ್ಯ, ಕುಣಿತಗಳಲ್ಲಿ ಆಂಗಿಕ ಅಭಿನಯ ಮೋಷಕವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಲಯಾತ್ಮಕ ಪದಗಳ ಜೋಡಣೆ, ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಜಲನೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಸಂಯೋಗಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಗುಂಪಿನವರು ಪಾಲ್ಯಾಂಡು ಕುಣಿದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಪಿನವರು ಕುಳಿತು ಆಸ್ಥಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಂಗೀತವು ಮಾನವನಿಗೆ ನಿರ್ಗಢಿಂದ ದೂರೆತಿರುವ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಾಣಿ-ಪಕ್ಕಿಗಳ ದ್ವಾರಿಯನುಕರಣೆಯಿಂದಲೇ ಮಾನವನಿಗೆ ಸ್ವರ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕಲ್ಪನೆಯಂಟಾಯಿತು. ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರ ನೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯ ಅಂಗಜಲನ, ವೇಷಭೂಷಣ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಪರಿಸರ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರು ವಾದ್ಯ ನಿರ್ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು, ಮುಣ್ಣಿ, ಒಳಗಿದ ಕಟ್ಟಿಗೆ, ಮೃಗಗಳ ಶೋಗಲು, ಎಲಬು, ಬಿದಿರು ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸಾಮಗ್ರಿ ಬಳಸಿ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ತಾವು ಹಾಡುವ ಹಾಡುಗಳಿಗೆ ಮೂರಕವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರು ಮಾರ್ಚ ಪಾಷಾಣಯುಗದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ನಿವಾಸಿಗಳಿದ್ದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ “ಅಗ್ರಾಸ” ಎಂಬ ಪಾಷಾಣ ನಿರ್ಮಿತ ವಾದ್ಯವು ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿತ್ತು. ಉತ್ತರ ಪಾಷಾಣಯುಗದಲ್ಲಿ ರೋಗ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ತಾಮ್ರಯುಗದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಗೀತ ವೃಕ್ಷದ ಬೇರುಗಳು ದೃಢವಾಗಿ ಬೇರೂರಿದ್ದವು. ಸರ್ ಡಬ್ಲೂ. ಜೋನ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಕನ್‌ಲ್ ಟಾಡ್ ಎಂಬುವರು, “Amongst hindus of early ages music appears to have attained a theoretical precision at a period when even Greece was little removed from barbarism” ಎಂದು ಭಾರತೀಯ ಸಂಗೀತದ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿರುವರು.

ಸಂಗೀತ ಎನ್ನುವುದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದಲ್ಲ. ಸಂಗೀತದ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಕುಲ ತನ್ನ ತನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವಂತಹದು. ಹಾಗಾಗಿ ಸಂಗೀತ ಎನ್ನುವುದು ಜನ ಸಮುದಾಯ ಬಳಗಡೆಯೇ ಇರುವಂತಹದು. ಮನುಷ್ಯನ ದೇಹದಲ್ಲಿಯ ಉಸಿರಾಟವು ಸಹ ಒಂದು

ತರಹದ ಲಯವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಕುಣಿಯುವ ಕುಣಿತರಲ್ಲಿಯು ಒಂದು ಲಯವಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸಂಗೀತ ಎನ್ನುವಂತಹದ್ದು ಎಲ್ಲ ಬುಡಕಟ್ಟಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಹಾಗೆ ಸೋಲಿಗರಲ್ಲಿಯು ಸಹ ಇತ್ತು. ಅವರು ಹಾಡುವ ಹಾಡುಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಅವರು ಬೇಟೆಯಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಪರನ್ನು ಕೊಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ತೆಗೆಯುವ ದ್ವನಿಯಲ್ಲಿಯು ಸಹ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಂಗೀತ ಇತ್ತು. ಬೇಟೆ ದೊರೆತಾಗ, ಕುಣಿಯುವಾಗ ಹಾಡುವ ಹಾಡುಗಳು ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಬುಡಕಟ್ಟಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಸಂಗೀತವನ್ನು ಅಥವಾ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ನಿಸರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೇ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಅವರು ವಾಸಿಸುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅವರು ಬೇಟೆಯಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಪ್ರಾಲೋಗಳ, ಪ್ರಕ್ಕಿಗಳ ದ್ವನಿಗಳನ್ನು ಅನುಕರಣೆ ಹಾಗೂ ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಮೂರ್ಚಜರು ಹಾಡುವ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ತಾಪುಗಳು ಪರಂಪರಾಗತವಾಗಿ ಅನುಕರಣೆ ಮತ್ತು ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಬುಡಕಟ್ಟಿ ಸಮುದಾಯದವರು ರಾಗಗಳ ಮತ್ತು ತಾಳಗಳ ಪರಿಚಯ ಇರಿದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವರು ಹಾಡುವ ಗೀತೆಗಳು ರಾಗಬದ್ಧವಾಗಿ, ಲಯಬದ್ಧವಾಗಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಬುಡಕಟ್ಟಿ ಹಾಡುಗಾರರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದ ಅರಿವು ಇರಿದಿದ್ದರು ಸಹ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿ ತಮ್ಮಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೋಲಿಗರು ಉಡದ ಚರ್ಮದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ “ದಮ್ಮಡಿ” ಎಂಬ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಬಿದಿರು ಬೇಟೆಯುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ “ಕೊಳಲು” ನುಡಿಸುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನಂತೆ ಆಗಲೂ ಕೊಳಲನ್ನು ಬಿದಿರಿಸಿದ ತಯಾರಿಸಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. “ಕೊಂಬು” ವಾದ್ಯವನ್ನು ಸೋಲಿಗರು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಸಾರಂಗದ ಕೊಂಬಿನಿಂದ ತಾಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಎಕತಾರಿಯನ್ನು ಸೋಲಿಗರ ಮೋಡುಗಳಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಕೇ ಬೇಡುತ್ತಾ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವವರ ನುಡಿಸುವ ವಾದ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತಂತಿಯ ತಂಬಳರಿಯಾಗಿದೆ. ಸೋಲಿಗರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತವಾದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕಾಣಲಾರೆವು. ಆದರೂ ಅಪುಗಳು ರೂಪಗೊಂಡ ಪ್ರಾಚೀನ ಅವಶೇಷಗಳನ್ನು ಅವರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಅವು ವಾಚಿಕ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಸೋಲಿಗರ ಹಾಡುಗಳು ಈ ರೀತಿ ವಿಂಗಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಇಪುಗಳು ಬಿಳಿಗಿರಿರಂಗನ ಬೆಳ್ಳದ ಹಾಡುಗಾರರಿಂದ ಸಂಗೃಹಿದ ಹಾಡುಗಳಾಗಿವೆ.

- ಕಗ್ಗದ ಹಾಡುಗಳು
- ಜೇನಿನ ಹಾಡುಗಳು
- ಗೋರುಕನ ಹಾಡುಗಳು
- ಬಿಳಿಗಿರಿ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಹಾಡುಗಳು

ಸೋಲಿಗರು ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಚಾಮರಾಜನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಿಳಿಗಿರಿರಂಗನಬೆಳ್ಳದ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶದ ಒಳಗೆ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯದಂಚಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಇವರು ವಿಶೇಷವಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ತಲುಪಾಡಿರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅಪುಗಳನ್ನು ಅವರು ರೊಟ್ಟಿ ಹೆಚ್ಚು, ಹೊಸ ರಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು, ಸಂಕಮ್ಮನ ಹೆಚ್ಚು, ರಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು, ಮಾರಿ ಹೆಚ್ಚು ಇತರೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಅಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸ್ತುತಿವಾದ ಗೋರುಕನ ಕುಣಿತ ಮತ್ತು ಅಡುಕೆಗಳನ್ನು ಕಥನಗಳ ಮೂಲಕ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾ ವಿವರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಾಡುಗಳು ಅವರು ಪೂಜಿಸುವ ದೇವರು, ತಾಯಿ, ಪ್ರಾಣಿ, ಪ್ರಾಣಿ, ಮಳೆ, ವ್ಯವಸಾಯ, ದಿನ ನಿತ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಹಣ, ಮರಗಿಡಗಳು, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ, ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡುವ ಹೊಗಳು ಹಾಗೂ ಮರಗಳ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಮದುವೆ ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಶುತ್ತಮಾತಿಯಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಅವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯು ಸಹ ಇವರು ವಾಸಿಸುವ ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಒಂದೊಂದು ಹಾಡುಗಳು ಒಂದೊಂದು ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ.

ಕಗ್ಗದ ಹಾಡುಗಳು

ಸೋಲಿಗರು ರೋಟಿ ಹಬ್ಬ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಹಾಗೂ ಸಾಮೂಹಿಕವಾದ ಹಬ್ಬ, ಇದನ್ನು “ರೋಟಿಯ ಮೋರ” ಎಂದು ಕೂಡಾ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸೋಲಿಗರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಈ ಹಬ್ಬ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಪ್ರದೇಶ ಸ್ಥಳೀಯ ದೇವತೆಯ ಗುಡಿ ಮುಂಬಾಗದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುವರು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಅವರು ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಒಂದುಗೂಡಲು ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಕಾಲ, ಅವರು ಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ದೇವರ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮುಂದೆ ಬೆಂಕಿಯ ಕೊಂಡವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ಕರೆಯಿಂದ ಹೋಸ ನೀರನ್ನು ಮೇರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೇವರನ್ನು ಮೇರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ಈ ಕಗ್ಗದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿಂದು ಪದ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ.

ಎಂ. ಜಡೇಗೌಡ, ಯರಕನಗದ್ದೆ ಕಾಲೋನಿಯವರು ಹಾಡಿದ ಹಾಡು ಇದು.

ಅಲೆ ಲೆ ಲೇ ಲೋ ಅಲೆ ಲೆ ಲೇ ಲೋ ಅಲೆ ಲೆ ಲೇ ಲೋ ||ಕೇ ಕೀಕೇ||
 ಎಲೆ ಲೆ ಲೋ ||ಇ||
 ಬಾರೇ ಬಾರೇಲೋ ||ಇ||
 ಹರಿಯ ನೀರ ಹಳ್ಳಕ್ಕ ಚಲ್ಲಿ ||ಇ||
 ಮೋಗೆಯ ನೀರ ||ಇ||
 ಮೋಗೆ ಮೊಜ್ಞನ ಮಾಡಿ ||ಇ||
 ಏಮ ನೀಡಿ ||ಇ||
 ಕೊಂಡ ಕ್ಕುಗಳ ದೂಪವ ನೀಡು ||ಇ||
 ಆರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ||ಇ||
 ನಾರಲು ಪಲ ||ಇ||

ಏಳು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ॥೨॥
 ಕೇರಲು ಪಲ ॥೨॥
 ತಂದರೇನಯ್ಯ ॥೨॥
 ಎಂದರೆ ಜಾಲ ಜೋಲಾ ॥೨॥
 ಒಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿ ॥೨॥
 ಗೊಂಪೆಗಣ್ಣ ॥೨॥
 ದೊರಕೆ ಸಾಕು ॥೨॥
 ಕೇರಿಕಾ ಬೇಕು ॥೨॥
 ಏಳಲೆ ಏಳಡಿಕೆ ॥೨॥
 ಕಸಪಿಸಿ ಹುಡಿತ್ತವರೆ ॥೨॥
 ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕಂಡದ ದೇವರು ಬರುತ್ತವನೇ ಅಲು ಗುರುವಿನ ಮಗನೆ ॥ ಕೇ ಕೇ ಕೇ ಕೇ
 ಅಲು ಗುರುವಿನ ಮಗನೇ ॥ ಕೇ ಕೇ ಕೇ ಕೇ ॥
 ಅಲು ಗುರುವಿನ ಮಗನೇ ॥ ಕೇ ಕೇ ಕೇ ಕೇ ॥ ಅಲೆ ಲೆ ಲೋ ಲೋ ॥
 ರಾಗಿ ರಕ್ಷಸರ ॥೨॥
 ಹೋಗ ಮತಿಗಳ ॥೨॥
 ಖಿಮಿಕ ಡಿಮೆಂದ್ದವನಾ ॥೨॥
 ಕೊಡಲಿ ಪಿಡಿದವನಾ ॥೨॥
 ಬಲಕಾಲ ರುದ್ರ ದೇವನಿಗೇ ॥೨॥
 ಬಲಸರಣದಣ್ಣನ್ನಿ ॥೨॥
 ಬಾಲಗಲದಲ್ಲಿ ॥೨॥
 ಬಾಳೆಲೆ ಅಸಿ ॥೨॥
 ಅಶೋಂದು ಇಶೋಂದು ॥೨॥
 ಕಡುಬ ಮಡಗಿ ॥೨॥
 ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದರೇ ॥೨॥
 ಒಂದೇ ಕಡುಬು ॥೨॥
 ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ॥೨॥
 ಗುರು ಬರುತ್ತವನೇ ॥೨॥
 ಅಲು ಗುರುವಿನ ಮಗನೇ ॥ ಕೇ ಕೇ ಕೇ ಕೇ । 3 ಬಾರಿ ।
 ಅಲೆ ಲೆ ಲೋ ಲೋ ಅಲೆ ಲೆ ಲೋ ಲೋ ಅಲೆ ಲೆ ಲೋ ಲೋ ॥ಕೇ ಕೇಕೇ॥
 ಎಲೆ ಲೆ ಲೋ ॥೨॥

ಜೀನಿನ ಹಾಡುಗಳು

ಸೋಲಿಗರು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವರು ದಿನ ನಿತ್ಯ ಬಳಸುವ ಕಿರು ಅರಣ್ಯ ಉಪನ್ಯಾಸಕಾದ ಜೀನು, ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ, ಅಂಟುವಾಳ ಕಾಯಿ ಪಾಸೆ, ಮುಂತಾದ ಉಪನ್ಯಾಸಕಾರೆ ಸಂಗೃಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಗರು ವಿವಿಧ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸೋಲಿಗರು ಜೀನು ಬೇಟಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ತಮ್ಮ ದೇವತೆಯಾದ ಕಾರಣವಿಗೆ ಮಾಜಿಸಲ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಹೇಗೆಂದರೆ, ಬೇಟಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಕಾಡಿನ ಯಾವ ಯಾವ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಮೃಗಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಬೇಟಿಗಾರರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭವನ್ನೇ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಅವರು ಹಾಡಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜೀನು ಸಂಗೃಹಿಸುವಾಗ ಹಾಡುವ ಒಂದು ಹಾಡು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ.

ಅಣ್ಣನೇ ಕಾಡಿಗಾನಾದರೂ ನೆಡೆಯಯ್ವಣ್ಣೋ | 2 ಬಾರಿ |

ಅಣ್ಣನೇ ತೆಂಕಲಕ್ಕಿ ನುಡಿದಾದೇ

ಅಣ್ಣನೇ ಕಾಡಿಗಾನಾದರೂ ನೆಡೆಯಯ್ವಣ್ಣೋ | 2 ಬಾರಿ |

ಅಣ್ಣನೇ ಅಕ್ಕಿಯ ಸಕುನ ಸಕುನ್ವಣ್ಣೋ | 2 ಬಾರಿ |

॥ ಅಣ್ಣನೇ ಕಾಡಿಗಾನಾದರೂ ||

ಅಣ್ಣನೇ ಮೂಡನಕ್ಕಿ ನೂಡಿದಾದೇ | 2 ಬಾರಿ |

॥ ಅಣ್ಣನೇ ಕಾಡಿಗಾನಾದರೂ ||

ಅಣ್ಣನೇ ಪಡುಗಲಕ್ಕಿ ನೂಡಿದಾದೇ | 2 ಬಾರಿ |

॥ ಅಣ್ಣನೇ ಕಾಡಿಗಾನಾದರೂ ||

ಅಣ್ಣನೇ ಅಕ್ಕಿಯ ಸಕುನ ಸಕುನ್ವಣ್ಣೋ | 2 ಬಾರಿ |

॥ ಅಣ್ಣನೇ ಕಾಡಿಗಾನಾದರೂ ||

ಗೋರುಕಾನ ಹಾಡುಗಳು

ಸೋಲಿಗರು ರೊಟ್ಟಿ ಹಬ್ಬಿದ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಗೋರುಕಾನ ಕುಶಿತದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೂವಿನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮುಳ್ಳಿಗಳು, ಪೋಡು ಹಾಗೂ ಹೆಣ್ಣಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿಕೊಂಡು ಗೋರುಕಾನ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. “ಗೋರು ಗೋರು ಗೋರು ಕನ್” ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಯ ಹಾಡು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗೆ ಮೊಳಗುತ್ತದೆ. “ಗೋರುಕನ್” ಎಂದರೆ ಕಾಡುದೇವರು ಎಂದರ್ಥ. ಸೋಲುಗ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ ಗೂ...ರು ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆ ಶಬ್ದವನ್ನೇ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಮಿಷಿಯಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿ, ಹಾಡು, ಸಂತೋಷ ಮಾತ್ರವೇ ಇದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆಂದ ಎಂಬುದು ಈ ಸೋಲಿಗರ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅನಿಸಲೇಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿ. ಗೋರುಕಾನ ಒಂದು ಹಾಡು ಇಂತಿದೆ.

ಬಸವರಾಜು ಮತ್ತು ತಂಡದವರು

ಗೋರು ಗೋರುಕಾ ಗೋರುಕಾನ | 2 ಬಾರಿ |
ನೆಲ್ಲಿ ಕದ್ದುರಾರ ನೆಲ್ಲಿ ಹೂವ್ವೆ | 2 ಬಾರಿ|
ಗೋರು ಗೋರುಕಾ ಗೋರುಕಾನ (2 ಬಾರಿ) ||
ಎವ ಮಳೆಕಾ ನೀ ಜಲ್ಲೇಂದೆಯೋ | 2 ಬಾರಿ |
ಗೋರು ಗೋರುಕಾ ಗೋರುಕಾನ (2 ಬಾರಿ) ||
ನೆಂದ ಮಳೆಕಾ ನೀ ಜಲ್ಲೇಂದೆಯೋ | 2 ಬಾರಿ |
ಗೋರು ಗೋರುಕಾ ಗೋರುಕಾನ (2 ಬಾರಿ) ||
ನೀ ಮುತ್ತ ಗದಗಧ್ಯ ಮುತ್ತಾಗೂವ್ವೆ 2 ಬಾರಿ |
ಗೋರು ಗೋರುಕಾ ಗೋರುಕಾನ (2 ಬಾರಿ) ||
ನೀ ಮಂಜು ಮಳೆಕಾ ಜಲ್ಲೇಂದೆಯೋ | 2 ಬಾರಿ |
ಗೋರು ಗೋರುಕಾ ಗೋರುಕಾನ (2 ಬಾರಿ) ||

ಬಿಳಿಗಿರಿರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಹಾಡುಗಳು

ಸೋಲಿಗರ ಮತ್ತೊಂದು ಆರಾದ್ಯ ದೈವವಾದ ಬಿಳಿರಂಗಸ್ವಾಮಿಯು ಸೋಲಿಗರ ಹಾಡುಗಿ ಕುಶಮು
ಮಾಲೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು ಎಂದು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಇತಿಹಾಸದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ಸ್ಥಳದ ಮಹಿಮೆಯ ಹಾಡುಗಳಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇವರು ಬಿಳಿಗಿರಿ ರಂಗಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ರಂಗಭಾವ
ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
ಬಿಳಿಗಿರಿರಂಗಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಡುವಂತಹ ಹಾಡು ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಾಠ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಬಸವರಾಜು ಮತ್ತು ತಂಡದವರು

ತಂದಾನ ತಾನನ ತಂದೇನಾನಾ ತಾನಾನಾ
ತಂದಾನ ತಾನಾನಾ ನಾರಾಯಣೋ ತಂದೇನಾನಾ ನಾರಾಯಣೋ
ಕಕ್ಕೆ ಹೂವ್ವಿಸೋಲಿದೆ ಕಾವಲೆ ನಾಮಕ್ಕೂಲಿದಾ | 2 ಬಾರಿ |
||ತಂದಾನ ತಾನನ ತಂದೇನಾನಾ ತಾನಾನಾ||
ಸೋಲಿಗರ ಬಾಲೆಗೋಲಿದ ರಂಗನಾಮ | 2 ಬಾರಿ |
||ತಂದಾನ ತಾನನ ತಂದೇನಾನಾ ತಾನಾನಾ||
ಅದರಾ ಆಗುದೊರೆಯೇ ಆದಿನಾರಾಯಣನೇ | 2 ಬಾರಿ |
||ತಂದಾನ ತಾನನ ತಂದೇನಾನಾ ತಾನಾನಾ||
ಎಡಗಡೆ ತೊಳುಸಮ ಬಲುಗಡೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ದೇವಿ | 2 ಬಾರಿ |
||ತಂದಾನ ತಾನನ ತಂದೇನಾನಾ ತಾನಾನಾ||

ನಟ್ಟಿ ನಡುವೇಲಿ ಗೋವಿಂದಾ ಗೋವಿಂದಾ ಆಆ ಆ ಆ ಆ ಆ

॥ತಂದಾನ ತಾನನ ತಂದೇನಾನಾ ತಾನಾನಾ॥

ಎಡಗಾಳು ಬಲಕಾಟ ಬಲಗರು ಬಲ ಕಾಟ

ಇವರಿಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಸೋಳೆ ರಂಗೀನಾಟ ಆ ಆ ಆ ಆ ಆ

॥ತಂದಾನ ತಾನನ ತಂದೇನಾನಾ ತಾನಾನಾ॥

ಈ ಮೇಲಿನ ಸೋಲಿಗರ ಹಾಡಿನ ಕೆಲ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ತಿಳಿದು ಬರುವುದನೆಂದರೆ, ಈ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಬುಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ. ಕಾಡು, ಗಿಡ, ಮರದ ನಡುವೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದ ಹಾಡುಗಳು ಇವಾಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ತೊರ್ಪಿಸಿಸುವುದು ಕಾಣಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಹಜ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಕಾಣುವೆವೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಾಡು ಸಮಯಸ್ವಾತ್ಮಕಯಿಂದ ಹೊಡಿದುದಾಗಿದ್ದು, ಸೋಲಿಗರ ಗುಂಪಿನ ಯಾವುದೇ ಸದಸ್ಯರೂಭ್ರಮ ಸರಾಗವಾಗಿ ಹಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅತ್ಯಂತ ಸಹಾಯಕಾರಿಯಾಗಿವೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಸೋಲಿಗರ ಭಾಷೆ ವಾಚಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಇವರ ಭಾಷೆ ಸೀಮಿತವಾದ ಪದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಳಗೊಂಡಿರುವಂತಹದು. ಇಲ್ಲಿನ ಹಾಡುಗಳು ಅವರ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳ ಆಚರಣೆಗೆ ಮೂರಕವಾಗಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಾಡುಗಳ ಮನರಾವತ್ರನೆಯು ಕೇವಲ ಸೋಲಿಗರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಂಡುಬರುವ ಗುಣವಾಗಿರದೆ ವಿಶ್ವ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಇವರ ಜ್ಞಾನ ಅಡಗಿರುವುದೇ ಅವರ ವಾಚಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಜನಪದ ಗೀತಗಳು ಅವರ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಮೂರಕವಾಗಿವೆ. ಅವರ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲದೆ, ಸೋಬಾನೆ ಪದಗಳ, ಗುಢ್ಳ ಶಸ್ತ್ರಮಾಡುವಾಗ ಹೇಳುವ ಪದಗಳು, ರಾಗಿಕಲ್ಲು ಪದಗಳು, ಬಿಡಿ ಕಥನಗೀತಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು ಪುರುಷರಲ್ಲಿಯೂ ಕೋಲಾಟದ ಪದಗಳು, ಬಂಡಿಪದಗಳು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಸೋಲಿಗರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ನಾಡಿನ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಸೋಲಿಗರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಮೇಲಿನ ಹಾಡುಗಳು ಚಾಲ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಸೋಲಿಗರ ಸಂಸ್ಕೃತೀಕರಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಗಂಗಾಧರ ದೃವಜ್ಞ (2000). ಬುಡಕಟ್ಟಿ ಸಮಾಜ ಹುಟ್ಟಿ ಸಾವಿನ ನಡುವೆ. ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.
- ಜಂಡು ಕಾಳೇನಹಳ್ಳಿ (1993). ಸೋಲಿಗರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ಕನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಬೆಂಗಳೂರು.

- ಮರಂದರೆ. ಎ. ಎಂ. (1974). ಭಾರತೀಯ ವಾದ್ಯಗಳು. ಕನ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ.
- ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ. ಹಿ.ಚಿ. (2000). ಬುಡಕಟ್ಟು ದೃವಾರಾಥನೆ. ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.
- ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ. ಹಿ.ಚಿ. (2011). ಒಂದು ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಲೋಕದೃಷ್ಟಿ. ಪ್ರಗತಿ ಗ್ರಂಥಾಲಯ.
- ಮಂಜುನಾಥ ಬೇವಿನಕಟ್ಟಿ. (2007). ಆದಿವಾಸಿ. ಸಾಹಿತ್ಯ ನಂದನ ಪ್ರಕಾಶನ ರಾಜಾಜೀನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು.